

Ба Шурои диссертационии 6Д.КОА-001-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертасияи Абдулло Далер Абдулло дар мавзуи «Нақши ниҳоди Пешвои миллат дар хифзу таҳқими истиқлоли давлатӣ (таҷрибаи Тоҷикистон)» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ

Таҷрибаи сиёсӣ ва ҳукуқии ҷаҳон шаҳодати он аст, ки доштани Пешвои миллӣ барои рушди ҳудшиносӣ ва роҳи ҳамвори тараққиёти давлатдорӣ вобаста ба шароити дохилию байналмилалӣ шарт ва зарур аст.

Ҳадафи таъсиси ин ниҳод муттаҳид намудани мардуми кишвар дар атрофи сиёсати созанд, сабитқадамӣ дар роҳи рушд ва тавсеаи таҷрибаи мусбати ватандорист. Дар ин ҷода одитарин ва олитарин хислати инсонӣ - қадршиносии заҳмати фарзанди содиқу вафодори миллат меҳвар аст. Миллате, ки таъриҳ ва бузургони гузаштаи ҳудро қадр мекунад, саодатманд аст, вале бузургтару саодатмандтар, ба қавли сиёsatшиносон, миллатест, ки ба қадри бузургон ва қаҳрамонони барҳаёти ҳуд мерасад.

Аз ин лиҳоз омӯзиши масъалаи мазкур дар шароити Тоҷикистон аҳамияти илмӣ ва амалӣ дошта, таҳқиқи он аз ҷониби Абдулло Д. А. муҳим ва саривақтӣ мебошад. Қабл аз ҳама бояд ёдовар шавам, ки Абдулло Далер Абдулло ҳамчун журналист дар мақолаҳои зиёди навиштааш аз ин ҳусус батағсил ҳарф зада, ҷоннисориҳои Пешвои миллат, роҳи мушкили тайкардаашонро воқеъбинона, холисона, бо

истинод бо далелҳои раднопазир бозгӯй намудааст. Бо истинод ба далелу рақамҳо асоснок кардааст, ки дар наҷоти давлат ва миллат аз вартай нобудӣ нақши муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон беназир аст. Муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон роҳеро интихоб карданд, ки дар он айёми пурдаҳшат на ҳама ҷуръати паймуданашро доштанд.

Муаллиф барҳақ зикр кардааст, ки ниҳоди Пешвои миллат дар таъриху таҷрибаи аксар кишварҳои дунё бо шаклу муҳтавои гуногун дучор меояд. Аз назари сиёсату маърифат зухури як лидери умумимилӣ ва пешвои эътирофшудаи давлатӣ тақозои раванди давлатсозӣ дар марҳилаҳои душвори ин ё он давлат буда, на факат дар гузашта, балки дар ҷаҳони муосир низ бунёд ва рушди кишварҳои пешрафтаи демократии ҷаҳон бо номи шаҳсиятҳои фавқулода бузурги ҳамон давлатҳо решапайванд аст.

Хулосаи муҳакқик дар мавриди он ки эътироф ва муттаҳидии халқ дар атрофи пешвоён ва бунёдгузорони давлатҳо таи зиёда аз дусад соли охир барои як қисм давлатҳо аҳамияти бениҳоят бузург касб карда, мавҷудияти чунин симоҳои таъриҳӣ идеяи худшиносиро ривоҷ дода, ваҳдатро тақвият мебахшад, комилан асоснок аст.

Дар заминаи таҳқики амиқ Абдулло Далер Абдулло бо далелҳои раднопазир асоснок кардааст, ки “ҳарчанд мақоми Пешвои миллат дар кишвари мо наў аст, аммо моҳиятан дар қиёс ба падидаи президент барои миллати тоҷик бештар кобили қабул буда, қаробаташ зиёдтар аст”.

Ҷанбаи дигаре, ки мубрамияти омӯзиши масъаларо асоснок мекунад, огоҳии комили муҳакқик аз таъриҳ, моҳият ва дурнамои масъалаҳои марбут ба ниҳоди Пешвои миллат мебошад. Дар ин замина Абдулло Далер Абдулло барҳақ хулоса намудааст, ки “Президент дар ҷаҳони муосир падидаи бениҳоят маъмул буда, зухури Пешвои миллат бошад, тақозои раванди давлатсозӣ дар марҳилаҳои душвори ин ё он

давлат ба ҳисоб рафта, ба номи шахсиятҳои бенихоят мұтабар рабт дорад”.

Мұхаққиқ дар раванди таҳқиқи масъалаи ташаккул, моҳият ва мақому манзалати ниҳоди Пешвои миллатро муайян намуда, дақиқ будани маълумот, истифодаи сарчашмаҳои расмӣ, коғӣ будани ҳачми маводи таҳқиқотӣ, коркарди натиҷаи таҳқиқот ва ҳачми интишорот эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро таъмин мекунанд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқоти назариявӣ манзур шудаанд.

Дар таҳқиқоти диссертационӣ аҳамияти омӯзиши мавзуи таҳқиқотӣ асоснок карда шуда, ҳадафи таҳқиқот, обьект ва мавзуи таҳқиқот, навгониҳои илмии диссертатсия, нуқтаҳои асосии барои дифоъ пешниҳодшаванд, саҳми шахсии довталаб, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ ва ғайраҳо асоснок карда шудаанд.

Ин ҷанбаҳои мусбат имкон фароҳам овардаанд, ки натиҷаҳои бадастоварда дар таҳқиқотҳои минбаъда истифода гарданд. Зеро онҳо дар раванди таҳлил ва хулосабарорӣ вобаста ба масъалаҳои марбут ба ниҳоди Пешвои миллат пураҳаммиятанд.

Дар баробари комёбихои дар боло зикршуда, автореферати диссертатсия аз норасой орӣ нест. Аз ҷумла:

- Мұхаққиқ таҷрибаи давлатҳои мутамаддинро, ки хизматҳои фарзандони қаҳрамони худро мадди назар гирифта, ҳанӯз дар айёми дар қайди ҳаёт буданашон бо мақсади нигоҳ доштани меросияти таърихӣ ва рушди бонизоми чомеа ва давлат, симо ва шахсияти онҳоро ҳамчун қаҳрамон, пешво ва падари миллат ва давлатҳо эътироф намудаанд, ёдрас шудааст. Хуб мешуд, агар аз ҷониби мұхаққиқ таҷрибаи мазкур васеътар мавриди пажӯҳиш қарор мегирифт.

Муҳим он аст, ки омили зикршуда ҳаргиз арзиши илмии кори диссертациониро халалдор намесозанд.

Дар маҷмӯъ, автореферати диссертатсияи Абдулло Далер Абдулло дар мавзуи «Нақши ниҳоди Пешвои миллат дар ҳифзу таҳқими истиқоли давлатӣ (таҷрибаи Тоҷикистон)» ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори соҳиб гардидан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 23.00.02 - Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ мебошад.

Доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
профессори кафедраи ҳуқуқи иқтисодӣ,
молиявӣ ва зиддикоррупсионии
факултети менечмент ва ҳуқуқи иқтисодии
Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди
Тоҷикистон, Арбоби илм ва
техникаи Ҷумҳурии Тоҷикистон

Исмаилов Ш.М.

Суроғ: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Донишгоҳи давлатии
молия ва иқтисоди Тоҷикистон, 734067, ш. Душанбе,
кӯчаи Нахимов, 64/14; тел: (+992 237) 231-08-37, 231-02-01
E-mail: tgfeu@tgfeu.tj

Имзои Ш.М. Исмаиловро тасдиқ мекунам:
Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои маҳсуси
Донишгоҳи давлатии молия
ва иқтисоди Тоҷикистон

12.02.2024

Шарипов У.